

Bilinenlerin Yanlış Bilinmesi

Cevher kabukta değil, özdedir. Bir bilgenin deyişiyle, **"Özü istiyorsan, kabuğunu kır."** Kabuk kırılmasa, öz bilinmez. Ortaya çıkmaz.

Yumurtanın kabuğu çatlamasa, hayat anlamına gelen o güzelim civciv hayat bulmaz, ortaya çıkmaz.

Yumurta dış etkenlerle çatlatılırsa, kırılırsa, içindeki o güzelim civciv de ölür. Hayat bulamaz. Ancak yumurta iç etkenlerle çatlatılırsa, kırılırsa, güzelim civciv hayat bulur, hayat olur.

Aynı şekilde insan da akışta kırılmak istemiyorsa, yaşam bilgeliğiyle kendi kendine ruhun üzerini kaplayan kabukları (bencillik ve diğer negatif tutumları) kırabilmelidir. O kabukları atabilmelidir. Kendi kendine ruhun erdemine, ahlakına ve terbiyesine doğabilmelidir. Aksi takdirde, çok sıkıntılı olur yaşam.

Bazı anlamlarda böyledir. Gelinek noktada, sorun, bilinmeyen anlamlarda değil, bilinen anlamların yanlış bilinmesinde, yanlış yorumlanmasında ve dolayısıyla yanlış uygulanmasındadır.

Samimiyetsiz ve maddiyatçı/bencil yaklaşımlar nedeniyle kültürel ve ruhani düzlemdeki ihtiyaçların gereği gibi karşılanmaması, bilinen kavramlardaki anlamın yeteri kadar öğrenilmemesi ve düşünce yapısında yerli yerine oturmaması, bireysel çabaların da yetersiz olması, bilinenlerin yanlış bilinmesinde en büyük dezavantajdır.

Bu olumsuz durum, içsel boşluğa sürüklerken, insanın hakikatten uzak kalmasına ve başka arayışlar içerisine girmesine neden oluyor. Dolayısıyla anlatılan hakikatlerin beyne olduğu kadar, kalbe ve ruha de ulaşması hayati önem arz etmektedir.

Bunun bilinmesinde ve bu doğrultuda çözüm yollarının aranmasında büyük fayda vardır.

Süryani kültürünün duayen yazarı Barebroyo / Abulfarac (1226-1286) bu hususta şöyle fikir beyan eder: **“Ruhun sırlarını yazan kişi şayet ruhun yönlendirilişı ile yazmıyorsa ve ruh, onun cümlelerine tatlılığını katmıyorsa, o insan, yankı yapan bakırdan ve ses çıkaran çalgı aletinden başka bir şey değildir. Zira ruhun sırlarını ruhtan öğrenen kişinin sözleri insanları mest eder. Yüreklerinden bütün sıkıntıları söküp atar.”**

Bu açıdan baktığımızda, bilmeliyiz ki, zaman zaman zihnimizde geçen zehirli niyetlere ve toksik düşüncelere çok dikkat etmemiz gerekir. Çünkü büyük bir RADAR orada bir yerde her şeyi kayıt altına alıyor ve ona göre ceza kesiyor. Gelecek diye bilinen bir AKİBET de kuytu bir köşede bizi dinliyor ve ona göre karar veriyor.

Bu yüzden özdenetim mekanizmasını (içsel fren sistemini) güçlü kılmamız icap eder. Bireysel huzur ve toplumsal ahenk için bu zorunludur. Günün sonunda bedeli veya cezayı o RADARIN kayıtlarına ve AKİBETİN kararlarına göre ödeyeceğiz.

Şen ve esen kalın.

Yusuf Beğtaş